

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 158. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm6181/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

saalænge mueligt, hos Efterkommerne bevare Mindet om denne Unger-
Svends Helte-Daad i kærslig Erindring!

Korik, Hor-Bendel og Fenge.

Saa vel Kureterne som Svenskerne meende, at med Gøthers Død var deres Forpligtelse ude, saa de ifødenfor at bringe den sædvanlige Skat, bød Danmark Spidsen; og dette satte Mod i Slaverne og andre Fiere, saa de og satte Underdanigheden til Side, og nægtede Skat med Baaben i Haand.

For nu at holde Styr paa dette Uvæsen, kaldte Korik Folket til Baaben, og med giennemtrængende Død, hvori han opregnede Fædrenes Bedrifter, lagde han dem paa Hjerte, at tage Mod og Mand's-Hjerte til sig, thi Barbarerne, som nok indsaac, at en hovedløs Hær er kun lidet bevendt, havde nu, for at føre Krigen med desmere Eftertryk, valgt sig en Konge.

Slaverne havde indrettet deres Ting saa listig, at kun en Deel af deres Krigshær kom til Synne, medens de Dvrige, i to Flokke, laae forstuffed i Krogene, men Korik kom under Veir med den Ting, og det Første han gjorde, var da at sørge for sin Flaade, der laae saa godt som paa Land, i en smal Biig, hvor den kunde angribes fra to Sider. Ime-
dens han nu lod den føre ud paa Dybet, lagde han gode Venner i Baghold, som skulde tage imod dem der laae paa Luur, og nu sagtens vilde see at nappe nogle af Skibene, og det gik Altsammen meget godt, thi Luren-
breierne, som var i deres Element, og drømde aldrig om, at de Danske skulde været saa forsigtige, vovede sig virkelig paa Statiis, og saldt, saamange som de var. Den øvrige Slave-Hær, som Intet vidste af denne

